

Negyedszer, amennyiben a Törvényszék esetlegesen mégis helyes jogi mérce alapján végezte a felülvizsgálatot (amit a fellebbező nem fogad el), elmulasztotta annak megállapítását, hogy a COM(2014) 355 final bizottsági közleményben szereplő bizottsági indokolás teljesíti a nyilvánvaló hiba megállapításának feltételeit, mivel a Bizottság többek között nem alkalmazta megfelelően az Oliver Brüstle kontra Greenpeace eV ítéletet (C-34/10), valamint nem vizsgálta, hogy mik a következményei a „háromszoros védelem” rendszerének, amely nem tartalmaz etikai biztosítékokat (és ténylegesen arra ösztönzi a tagállamokat, hogy saját etikai biztosítékaikat gyengítsék annak érdekében, hogy hozzáférjenek a kutatási alapokhoz). A Bizottság továbbá nyilvánvaló hibát vétett annak állításával, hogy a terheségmegszakítás lehetőségének biztosítása az ICPD 1994-es cselekvési programjából és az ENSZ milleniumi fejlesztési céljaiból fakadó kötelezettség, téves volt továbbá az a logikátlan javaslata, amely szerint a fejlődő országokban működő, terheségmegszakítást segítő vagy végző szervezetek finanszírozása kedvezően hatna az anyák egészségére, szemben az e nemzetek súlyos munkaerő- és forráshiánnyal küzdő egészségügyi rendszerei finanszírozásának növelésével.

Ötödször, a Törvényszék tévesen jellemezte úgy az európai polgári kezdeményezést, hogy az három konkrét jogalkotási javaslat benyújtására irányul, holott annak célja az embrió méltóságának védelme. Ezáltal a Törvényszék megközelítése nem volt megfelelő a szóban forgó kérdésekben.

(¹) A polgári kezdeményezésről szóló, 2011. február 16-i 211/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 65., 1. o.; helyesbítés: HL 2012. L 94., 49. o.).

(²) Az „Egy közülünk” európai polgári kezdeményezésről szóló bizottsági közlemény.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-119/17. sz., Alba Aguilera kontra EKSZ ügyben 2018. április 13-án hozott ítélete ellen az Európai Külügyi Szolgálat által 2018. június 26-án benyújtott fellebbezés

(C-427/18. P. sz. ügy)

(2018/C 341/07)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Külügyi Szolgálat (képviselők: S. Marquardt és R. Spac meghatalmazottak, M. Troncoso Ferrer abogado, F.-M. Hilaire ügyvéd, S. Moya Izquierdo abogada)

A többi fél az eljárásban: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy Bíróság:

- nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
- következképpen helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-119/17. sz. ügyben 2018. április 13-án hozott ítéletét;
- adjon helyt az EKSZ elsőfokú eljárásban előterjesztett kérelmeinek;
- az eljárás többi felét kötelezze az első- és másodfokon felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első fellebbezési jogalap értelmében a Törvényszék tévesen értelmezte a személyzeti szabályzat X. mellékletének 1. cikkét. A Törvényszék szerint e rendelkezés általános végrehajtási rendelkezések – személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban történő – elfogadásának kötelezettségét írja elő, amely a személyzeti szabályzat X. mellékletének egészére, többek között a 10. cikkére is vonatkozik (a megtámadott ítélet 30. és 31. pontja). Márpedig a jogalkotó a X. mellékletben kizárólag a 3. cikkben írta elő kifejezetten az általános végrehajtási rendelkezések elfogadását. Ezzel szemben egyéb rendelkezésekben, mint a 2. cikk második bekezdésében, az 5. cikk (2) bekezdésében, a 8. cikk első bekezdésében vagy a 10. és 21. cikkben ugyanezen jogalkotó csupán „feltételek” vagy „részletes végrehajtási szabályok” kinevezésre jogosult hatóság általi elfogadását írta elő.

A második fellebbezési jogalap szerint a Törvényszék tévesen értelmezte a személyzeti szabályzat X. mellékletének 10. cikkét, mivel megállapította, hogy az olyannyira nem egyértelmű és pontos rendelkezés, hogy önkényes alkalmazásra alkalmas, és így általános végrehajtási rendelkezések elfogadását teszi szükségessé (a megtámadott ítélet 28. és 29. pontja). A fellebbező úgy véli, hogy a X. melléklet 10. cikke kellően részletes jogi háttérrel biztosít és pontosan lehatárolja a kinevezésre jogosult hatóság mérlegelési jogkörét.

A Törvényszék (második tanács) T-675/15. sz., Shanxi Taigang Stainless Steel kontra Európai Bizottság ügyben 2018. április 23-án hozott ítélete ellen a Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd által 2018. július 2-án benyújtott fellebbezés

(C-436/18. P. sz. ügy)

(2018/C 341/08)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (képviselők: E. Vermulst és J. Cornelis advocaten)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-675/15. sz., Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2018. április 23-án hozott ítéletét;
- semmisítse meg a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 2015. augusztus 26-i (EU) 2015/1429 bizottsági végrehajtási rendeletet ⁽¹⁾ a fellebbező vonatkozásában; és
- kötelezze az Európai Bizottságot a fellebbező részéről a jelen fellebbezéssel, valamint a T-675/15. sz. ügyben a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

Vagylagosan:

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és
- ne határozzon a fellebbezéssel, valamint a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségről.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező két jogalapra hivatkozik.

Az első a vitatott ítéletben, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2. cikke (7) bekezdése a) pontja második albekezdésében szereplő második mondatnak a jogellenes értelmezésére alapított jogalap, mivel az a rendelkezésbe olvasott egy olyan feltételt, amely az analóg ország kiválasztásakor nem szerepel a szövegben.

A felperes állítása szerint a rendes érték kiigazítása elviekben nem lehetséges az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának alkalmazásakor, így a második, az e rendelkezés vitatott ítélet általi megsértésére alapított jogalap.

⁽¹⁾ HL 2015. L 224., 10. o.

⁽²⁾ HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.